

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ

ਗੋਸਾਈਂ ਅਤੇ ਗਰੋਵਰ ਜੇ. ਜੇ.

ਆਧੁਨਿਕ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲਜ਼ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ), ਲਿਮਿਟੇਡ., -
ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1956 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 337.

ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ (1947 ਦਾ XIV)—ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਅਤੇ 33A—
ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹਵਾਲਾ— ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਧਾਰਾ 33
ਅਜਨਿਜੀਪ-ਥ&.pe^ ਅਧੀਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤ—ਕੀ 9^ਇੰਡਸਟਰੀਡਲ ਵਿਵਾਦ” ਦੇ
ਯੋਗ ਹੈ
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ।

1958

April, 14th

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮਾਲਕ ਕਿਸੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ
ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ
ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਉਲੰਘਣਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ

ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਸੀ

ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਮੋੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੈਫਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਇੱਕ ਸਿੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ। ਕੇਵਲ ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 2(k) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। "ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

1957 ਨੂੰ ਹੋਬਲ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ, ਜਸਟਿਸ ਗੋਸਾਈਂ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਗਰੋਵਰ 11 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਨੂੰ

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਂ

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ! ਉਦਯੋਗਿਕ ਝਗੜਾ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 33A ਅਧੀਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮਿਤੀ 5 ਜੁਲਾਈ, 1956।

ਸੋਂ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਐਸ.ਐਮ. ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ, ਲਈ
ਉੱਤਰਦਾਤਾ

ਆਰਡਰ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-

ਗੋਸਾਈਂ, ਜੇ.-ਸੂਚਨਾ ਨੰਬਰ 6667- SLP-54/34846 ਦੁਆਰਾ।

ਮਿਤੀ 10 ਦਸੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਛੇਹਰਟਾ ਸਮੇਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲਾਂ ਅਤੇ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹਾਇਕ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਢਾਈ, ਲੇਸ ਮੇਕਿੰਗ, ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਅਤੇ ਫਿਨਿਸ਼ਿੰਗ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਅਤੇ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਐਕਟ ਟੂ ਸੈਕਿੰਡ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪੰਜਾਬ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ। ਪੰਜ ਆਈਟਮਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ। 18 ਮਾਰਚ, 1955 ਨੂੰ, ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦ ਦੀਆਂ ਆਈਟਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਮਾਡਰਨ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲ, ਵੇਰਕਾ, ਕੈਲਾਸ਼ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦ ਲੰਬਿਤ ਸਨ ,

ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਮ ਲਾਲ-ਗੁੜਾ ਮੱਲ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲ, ਛੇਹਰਟਾ ਅਤੇ ਇੰਡੀਅਨ ਵੂਲਨ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲ, ਛੇਹਰਟਾ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ

ਵਰਕਰ ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਦੋ ਨੋਟੀ ਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1788-ਸੀ-ਐਲਪੀ-56/19345 ਅਤੇ ਨੰਬਰ 1788-ਸੀ-ਐਲਪੀ-56/19347 ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ । 14 ਮਈ, 1956 ਨੂੰ ਜਾਰੀ, ਅਤੇ 15 ਮਈ, 1956 ਨੂੰ ਪੁਨਿਆਬ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 10 ਦਸੰਬਰ, 1954 ਅਤੇ 18 ਮਾਰਚ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ। 1955, ਤਾਂ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਛੇਹਰਟਾ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀਆਂ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲਾਂ ਅਤੇ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹਾਇਕ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਸਮੇਤ ਕਢਾਈ, ਲੇਸ ਬਣਾਉਣ, ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਅਤੇ ਫਿਨਿਸ਼ਿੰਗ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਿਆਂ ਲਈ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੁਝ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਸੋਧ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਭਾਰਤੀ ਵੂਲਨ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਆਧੁਨਿਕ ਟੈਕਸਟਾਈਲ

ਮਿੱਲਾਂ। ਕੈਲਾਸ਼ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਮ ਲਾਲ- ਗੁਰੂ ਮੱਲ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਮਿਆਦ। ਪੁਨਿਆਬ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਪੁਨਿਆਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ । ਮਿਤੀ 8 ਜੂਨ 1956 ਨੂੰ ਦੂਜਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪੰਜਾਬ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ

ਜੁਲਾਈ, 1956 ਨੂੰ, ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ
(ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ), ਲਿਮਿਟਡ ਨੰਬਰ 4715-ਸੀ-ਐਲਪੀ-56/948, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-
ਵੀ.

ਦੇ ਰਾਜ

"ਉਦਯੋਗਿਕ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(1) (c) ਦੇ ਤਹਿਤ

ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947, ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ

ਗੋਸਾਈ, ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸ

ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4715-ਸੀ-ਐਲਪੀ-56/653, ਮਿਤੀ 28 ਜੂਨ,

1956 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਣ ਗਠਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33-ਏ ਅਧੀਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ।

ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 7444-S/5096-C-LP-55/19038, ਮਿਤੀ 23 ਜੁਲਾਈ, 1955 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਪਿਛਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ 30 ਜੂਨ, 1956 ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠਾ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਏ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀਆਂ * ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ "ਉਦਯੋਗਿਕ ਝਗੜੇ" ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੈਫਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ। ਐਕਟ. ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਿੱਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ *■ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਉਕਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪੰਜ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

- (1) ਮਾਡਰਨ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਦੁਆਰਾ-1956 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 337.

- (2) ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਮ ਲਾਲ-ਗੁੜਾ ਮੱਲ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲਜ਼, ਫੇਹਰਟਾ-ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 388 ਆਫ਼ 1956 ਦੁਆਰਾ।
- (3) ਕੈਲਾਸ਼ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਦੁਆਰਾ-1956 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 353.
- (4) ਇੰਡੀਅਨ ਵੂਲਨ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 503 ਅਤੇ 504 ਆਫ਼ 1956।

ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕੋ ਹੀ ਨੁਕਤਾ ਉਠਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33A ਅਧੀਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ "ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ" ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਾਰੀਆਂ ਪੰਜ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ।

"ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ" ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(k) ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ, ਜਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਜਾਂ ਅੰਤਰ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਜਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਕਿਰਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। "

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਮਿਆਂ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਝਗੜਾ "ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਝਗੜਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਜਾਂ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਜਾਂ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਵਾਦ ਆਟੋ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਜੋਂ ਐਕਟ। ਡੀ.ਐਨ. ਬੈਨਰਜੀ ਬਨਾਮ ਪੀ.ਆਰ. ਮੁਖਰਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

ਗੋਸਾਈਂ ਜੇ.

"ਸ਼ਬਦ 'ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ' ਆਮ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਇਹ ਅਰਥ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਝਗੜਾ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਆਮ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਅਤੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਸਮੂਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਹਰੇਕ ਸਮੂਹ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ- ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਨਖਾਹ, ਬੋਨਸ, ਭੱਤੇ, ਪੈਨ ਸ਼ਾਸ਼ਨ, ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ, ਪ੍ਰਤੀ ਹਫ਼ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ, ਛੁੱਟੀਆਂ ਆਦਿ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜੋ ਹੈ

ਜਾਰੀ ਰਹੇ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਬਾਰੇ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਗਲਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਆਧੁਨਿਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਿੱਥੇ ਪੂੰਜੀ ਅਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਝਗੜਿਆਂ ਨੂੰ ਲੜਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੂਹਿਕ ਸੰਦੇਬਾਜ਼ੀ ਆ ਗਈ ਹੈ। ਰਹਿਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਅਕਸਰ ਕਲਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਟਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁਨਰ- ਪਹਿਰਾਵੇ ਲਈ ਇੱਕ ਠੋਸ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਮੁਸ਼ੀਬਤ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਅਦਾਰੇ ਜਾਂ ਕਾਰਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਸ਼ਿਕਾਇਤ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਉਦਯੋਗ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਆਮ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਜ਼ਦੂਰ ਬੇਚੈਨੀ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਵਿਆਪਕ ਵਿਸਤਾਰ ਕੋਈ ਦੁਰਲੱਭ ਵਰਤਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਅਕਸਰ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਵੀ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਖਾਸ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰੋ।"

ਸ੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਸਿਰਫ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਝਗੜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਾਮਿਆਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਦੂਰ ਯੂਨੀਅਨ ਜਾਂ ਟਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। "ਉਦਯੋਗਿਕ ਝਗੜਿਆਂ" ਦੀ ਸਥਿਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33-ਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਭੇਜੇ ਜਾਂ ਲੰਬਿਤ ਵਿਵਾਦ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਇਸ ਲਈ, ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 33-ਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

“33-ਏ. ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਕਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਬਦਲੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ- ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਐੱਫ.ਐੱਸ.ਆਈ.ਫਾਇਪਲੇਅਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪੈਨਡੈਂਸੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 33 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ "ਇੱਕ ਲੇਬਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ"

ਅਦਾਲਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਨੈਸ਼ਨਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਅਜਿਹੇ ਉਲੰਘਣ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਅਜਿਹੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਨੈਸ਼ਨਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਨੈਸ਼ਨਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੀਬਿਤ ਵਿਵਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਅਵਾਰਡ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। "

ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਉਲੰਘਣਾ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਵਿਵਾਦ ਸੀ। ਧਾਰਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਿਵਾਦ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੀਬਿਤ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਰੈਫਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ। ਸਿਰਫ ਉਹ ਝਗੜੇ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 2(k) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਖਾਸ ਵਿਵਾਦ ਹੈ "ਉਦਯੋਗਿਕ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ

ਵਿਵਾਦ" ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਝਗੜੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਿਸ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 33 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਪਾਰਟੀਕੂਲਰ - ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪੰਜ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪੰਜ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਗੇ। ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਰੁ. ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 100.

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ